Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 29/2012

z dne 13. januarja 2012

o tržnih standardih za oljčno olje

(kodificirano besedilo)

(UL L 12, 14.1.2012, str. 14)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 357/2012 z dne 24. aprila 2012	L 113	5	25.4.2012
►**M2**	Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 87/2013 z dne 31. januarja 2013	L 32	7	1.2.2013

popravljena z:

►**C1**	Popravek, UL L 80, 20.3.2012, str. 39 (29/2012)

▼B

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 29/2012

z dne 13. januarja 2012

o tržnih standardih za oljčno olje

(kodificirano besedilo)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o „enotni SUT“) ([1]), ter zlasti člena 113, odstavka 1, točke (a) in člena 121, prvega odstavka, točke (a) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 1019/2002 z dne 13. junija 2002 o tržnih standardih za oljčno olje ([2]) je bila večkrat ([3]) bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Oljčno olje ima nekatere lastnosti, zlasti senzorične in hranilne, ki mu ob upoštevanju proizvajalnih stroškov omogočajo doseganje razmeroma visokih tržnih cen v primerjavi z večino drugih mast rastlinskega izvora. Zaradi takih razmer na trgu naj bi se določili tržni standardi za oljčno olje, ki bi zlasti zajemali posebne predpise za označevanje, s katerimi bi dopolnili predpise iz Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ([4]) in zlasti predpisov iz člena 2 Direktive.

(3) Da bi zagotovili pristnost prodajanih oljčnih olj, naj bi bila embalaža za prodajo na drobno majhna in opremljena s primernim sistemom za zapiranje. Vendar pa naj bi države članice smele odobriti večjo embalažo za gostinske obrate in podobne ustanove.

(4) Poleg obveznih opisov za različne kategorije oljčnega olja iz člena 118 Uredbe (ES) št. 1234/2007 naj bi bili potrošniki obveščeni o vrstah ponujenega oljčnega olja.

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) JO L 155, 14.6.2002, p. 27.
([3]) Glej Prilogo I.
([4]) UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

▼B

(5) Zaradi tradicij v kmetijstvu in krajevnih običajev pri proizvodnji in mešanju so lahko neposredno tržena deviška oljčna olja precej različnega okusa in kakovosti odvisno od njihovega geografskega porekla. To znotraj iste kategorije lahko privede do razlik v ceni, ki pomenijo motnjo na trgu. V drugih kategorijah jedilnega oljčnega olja ni večjih razlik, povezanih z izvorom, zato bi navedba geografskega porekla na embalaži takega olja potrošnike lahko navajala k domnevi, da razlike v kakovosti res obstajajo. Da ne bi bil moten trg z jedilnimi oljčnimi olji, naj bi se torej oblikoval obvezni sistem Unije za geografsko poreklo, omejen na ekstra deviška in deviška oljčna olja, ki izpolnjujejo natančne pogoje. Neobvezna ureditev, ki se je izvajala do 2009, se je izkazala kot nezadostna za izognitev zavajanju potrošnikov glede dejanskih značilnosti deviških olj. Poleg tega je Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([1]) uvedla pravila o sledljivosti, ki veljajo od 1. januarja 2005. Glede na izkušnje, ki so jih v zvezi s tem pridobili izvajalci in upravni organi, je označevanje geografskega porekla za ekstra deviško in deviško oljčno olje postalo obvezno.

(6) Obstoječe blagovne znamke, ki vključujejo navedbe krajev, se lahko še naprej uporabljajo pod pogojem, da so bile v preteklosti uradno registrirane v skladu s Prvo direktivo Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami ([2]), ali z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ([3]).

(7) Regionalna označba porekla je lahko zajeta z zaščiteno označbo porekla (ZOP) ali zaščiteno geografsko označbo (ZGO) v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ([4]). Označbe, ki označujejo regionalno poreklo naj bi bile omejene na ZOP in ZGO, da bi se izognili zmedi med potrošniki, ki bi utegnila pripeljati do motenj na trgu. Pri uvoženih oljčnih oljih je treba upoštevati določbe o nepreferencialnem poreklu blaga, določene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ([5]).

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.
([2]) UL L 40, 11.2.1989, str. 1.
([3]) UL L 78, 24.3.2009, str. 1.
([4]) UL L 93, 31.3.2006, str. 12.
([5]) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

▼B

(8) Če se označba porekla deviškega oljčnega olja nanaša na Unijo ali državo članico, je treba upoštevati, da na kakovost in okus olja ne vplivajo zgolj uporabljene oljke, temveč tudi načini in tehnike stiskanja. Označba porekla se mora torej nanašati na zemljepisno območje, na katerem je bilo pridelano oljčno olje, ki je navadno hkrati območje, na katerem je bilo olje iztisnjeno iz oljk. Vendar pa v nekaterih primerih olje ni iztisnjeno tam, kjer so bile pridelane oljke, in ta podatek naj bi bil naveden na embalaži ali nalepkah, pritrjenih nanjo, da bi preprečili zavajanje porabnikov in motnje na trgu z oljčnim oljem.

(9) V Uniji je pomemben delež ekstra deviških in deviških oljčnih olj sestavljen iz mešanic olj s poreklom iz različnih držav članic in tretjih držav. Treba je določiti enostavne določbe za označevanje geografskega porekla takih mešanic.

(10) Po Direktivi 2000/13/ES navedbe na oznakah ne smejo zavajati kupca, zlasti glede značilnosti posameznega oljčnega olja, ali proizvodu pripisovati značilnosti, ki jih nima, ali napeljati na domnevo, da ima posebne značilnosti, čeprav ima take lastnosti večina olj. Za nekatere splošno uporabljane, neobvezne oznake, ki so specifične za oljčno olje, se prav tako zahtevajo usklajeni predpisi za natančno določitev takih navedb in zagotovitev preverjanja njihove pravilnosti. Skladno s tem naj bi izraza „hladno prešano“ in „hladno stiskano“ ustrezala tehnološko določenemu tradicionalnemu načinu proizvodnje. Mednarodni svet za oljčno olje (International Olive Council – IOC) je s svojo prenovljeno metodo za senzorično ocenjevanje deviških oljčnih olj opredelil nekatere izraze, ki opisujejo senzorične značilnosti, ki se nanašajo na okus in/ali vonj ekstra deviških in deviških oljčnih olj. Uporaba takih izrazov na oznaki ekstra deviških in deviških olj mora biti rezervirana za olja, ki so bila ocenjena z ustrezno metodo analize. Prehodna ureditev je potrebna za nekatere izvajalce, ki trenutno uporabljajo rezervirane izraze. Omenjanje zgolj kislosti napačno navaja na lestvico absolutne kakovosti, ki je za kupce zavajajoča, saj ta dejavnik predstavlja kakovostno vrednost zgolj v povezavi z drugimi značilnostmi obravnavanega oljčnega olja. Torej naj bi se zaradi širjenja nekaterih oznak in njihovega gospodarskega pomena vzpostavila objektivna merila za njihovo uporabo, da bi poskrbeli za preglednost trga z oljčnim oljem.

(11) Sprejeli naj bi se ukrepi, s katerimi bi zagotovili, da živila, ki vsebujejo oljčno olje, ne izkoriščajo potrošnikov s poudarjanjem slovesa oljčnega olja, ne da bi jasno navedli pravo sestavo proizvoda. Odstotek oljčnega olja in nekatere navedbe, specifične za proizvode, ki so sestavljeni izključno iz mešanice rastlinskih olj, morajo biti zato jasno razvidni na oznaki. Poleg tega je treba upoštevati posebne določbe iz nekaterih uredb, ki se nanašajo na proizvode iz oljčnega olja.

▼B

(12) Imena kategorij oljčnega olja ustrezajo fizikalno-kemijskim in senzoričnim značilnostim, ki so določene v prilogi XVI k Uredbi (ES) št. 1234/2007 in v Uredbi Komisije (EGS) št. 2568/91 z dne 11. julija 1991 o značilnostih oljčnega olja in olja iz oljčnih tropin ter o ustreznih analiznih metodah ([1]). Vse druge oznake na etiketi morajo biti podprte z objektivnimi elementi, s čimer se zagotovi, da se potrošniki ne zavajajo in da ni motena konkurenca na zadevnih trgih z olji.

(13) V okviru sistema pregledov, določenem v drugem odstavku člena 113(3) Uredbe (ES) št. 1234/2007, morajo države članice navesti, katera dokazila je treba predložiti, in denarne kazni v primeru drugačnih izrazov na etiketi. Ne da bi vnaprej izločili kakršno koli možnost, bi lahko taka dokazila vključevala ugotovljena dejstva, izsledke analiz ali zanesljive podatke ter upravne ali računovodske informacije.

(14) Ker morajo biti pregledi podjetij, pristojnih za označevanje, izvedeni v državi članici, kjer imajo sedež, mora obstajati postopek upravnega sodelovanja med Komisijo in državami članicami, kjer se olje trži.

(15) Da bi lahko ocenili ukrepe, ki jih določa ta uredba, mora zadevna država članica poročati o okoliščinah in morebitnih težavah.

(16) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Brez poseganja v Direktivo 2000/13/ES in Uredbo (ES) št. 510/2006 ta uredba na ravni prodaje na drobno določa posebne standarde za trženje oljčnih olj in olj iz oljčnih tropin iz točk 1(a) in (b), 3 ter 6 Priloge XVI k Uredbi (ES) št. 1234/2007/EGS.

2. Za namen te uredbe raven trgovine na drobno pomeni prodajo olja, kakor je navedeno v odstavku 1, v naravnem stanju ali v živilu, končnemu potrošniku.

Člen 2

Olja, kakor so navedena v členu 1(1), so končnemu potrošniku na voljo v embalaži z največ petimi litri prostornine. Taka embalaža je opremljena s sistemom odpiranja, ki ga po odprtju ni več mogoče zapečatiti, in označena v skladu s členi 3 do 6.

([1]) UL L 248, 5.9.1991, str. 1.

▼B

Vendar pa lahko pri oljih, namenjenih porabi v restavracijah, bolnišnicah, menzah in drugih podobnih obratih, države članice določijo največjo prostornino, ki presega petlitrsko embalažo, odvisno od vrste zadevnega obrata.

Člen 3

Poimenovanja v skladu s členom 118 Uredbe (ES) št. 1234/2007 veljajo kot ime, pod katerim se proizvod prodaja, v skladu s členom 3(1)(1) Direktive 2000/13/ES.

Oznaka olj iz člena 1(1) poleg poimenovanja iz prvega odstavka tega člena, vendar ne nujno v njegovi bližini, v jasni in neizbrisni pisavi navaja tudi naslednje informacije o kategoriji olja:

(a) ekstra deviško oljčno olje:

„oljčno olje višje kategorije, pridobljeno neposredno iz oljk in zgolj z mehanskimi postopki“;

(b) deviško oljčno olje:

„oljčno olje, pridobljeno neposredno iz oljk in zgolj z mehanskimi postopki“;

(c) oljčno olje, sestavljeno iz rafiniranih oljčnih olj in deviških oljčnih olj:

„olje, ki vsebuje zgolj rafinirana oljčna olja in olja, pridobljena neposredno iz oljk“;

(d) olje iz oljčnih tropin:

„olje, ki vsebuje izključno olja, pridobljena z obdelavo proizvoda, pridobljenega po ekstrakciji oljčnega olja, in olja, pridobljena neposredno iz oljk“;

ali

„olje, ki vsebuje zgolj olja, pridobljena s predelavo olja iz oljčnih tropin, in olja, pridobljena neposredno iz oljk.“

Člen 4

1. Ekstra deviško oljčno olje in deviško oljčno olje, kakor sta opredeljena v točkah 1(a) in (b) Priloge XVI k Uredbi (ES) št. 1234/2007, imata na etiketi označbo porekla.

Proizvodi, opredeljeni v točkah 3 in 6 Priloge XVI k Uredbi (ES) št. 1234/2007, na etiketi nimajo nobene označbe porekla.

Za namen te uredbe „označba porekla“ pomeni navedbo zemljepisnega območja na embalaži ali etiketi, ki ji je priložena.

▼B

2. Označbe porekla iz odstavka 1 vsebujejo le naslednje:

(a) v primeru oljčnih olj s poreklom iz ene države članice ali tretje države, v skladu z določbami iz odstavkov 4 in 5, navedbo države članice Unije ali tretje države, ali;

(b) v primeru mešanic oljčnih olj s poreklom iz več kot ene države članice ali tretje države, v skladu z določbami iz odstavkov 4 in 5, eno od naslednjih navedb, kot je ustrezno:

(i) „mešanica oljčnih olj s poreklom iz Evropske unije“ ali označbo Unije;

(ii) „mešanica oljčnih olj, ki nimajo porekla v Evropski uniji“ ali označbo porekla izven Unije;

(iii) „mešanica oljčnih olj s poreklom iz Evropske Unije in tistih s poreklom izven Unije“ ali;

(c) zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo iz Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 v skladu z določbami zadevne specifikacije proizvoda.

3. Imena znamk ali podjetij, ki so zaprosili za registracijo najpozneje 31. decembra 1998 v skladu z Direktivo 89/104/EGS ali najpozneje 31. maja 2002 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 ([1]), se ne bodo štela kot označba porekla, ki jih zajema ta uredba.

4. Pri uvozu iz tretje države se označba porekla določi v skladu s členi 22 do 26 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

5. Označba porekla, ki omenja državo članico ali Unijo, ustreza zemljepisnemu območju, kjer so bile pridelane oljke ali kjer leži oljarna, v katerem je bilo olje iztisnjeno iz oljk.

Če so bile oljke pridelane v državi članici ali tretji državi, ki ni država, v kateri leži oljarna, kjer je bilo olje iztisnjeno iz oljk, geografsko poreklo vsebuje naslednje besedilo: „(ekstra) deviško oljčno olje, pridobljeno v (Uniji ali ime zadevne države članice) iz oljk, pridelanih v (Uniji ali ime zadevne države članice ali tretje države)“.

Člen 5

Med neobveznimi navedbami, ki se lahko pojavijo na oznaki olja, kakor navaja člen 1(1), tiste iz tega člena ustrezajo naslednjim zahtevam:

(a) oznaka „prvo hladno prešanje“ se lahko pojavi samo na ekstra deviških ali deviških oljčnih oljih, pridobljenih pri temperaturi pod 27 °C s prvim mehanskim stiskanjem oljčne drozge s tradicionalnim sistemom stiskanja s hidravličnimi prešami;

([1]) UL L 11, 14.1.1994, str. 1.

▼B

(b) navedba „hladno stiskanje“ se lahko pojavi samo pri ekstra deviških ali deviških oljčnih oljih, pridobljenih pri temperaturi pod 27 °C s precejanjem ali centrifugiranjem oljčne drozge;

(c) navedbe senzoričnih značilnosti, ki se nanašajo na okus in/ali vonj, so na oznaki dovoljene samo za ekstra deviška ali deviška oljčna olja; izrazi iz odstavka 3.3 priloge XII k Uredbi (EGS) št. 2568/91 so na oznaki dovoljeni samo, če temeljijo na rezultatih ocene, ki je bila izvedena na podlagi metode iz navedene priloge k Uredbi (ES) št. 2568/91.

(d) navedba kislosti ali najvišje kislosti se lahko uporabi samo, če jo v isti velikosti pisave in v istem vidnem polju spremlja oznaka peroksidnega števila, vsebnosti voskov in absorpcije ultravijolične svetlobe, določena v skladu z Uredbo (EGS) št. 2568/91.

Za proizvode, ki se prodajajo pod blagovnimi znamkami, za katerih registracijo se je zaprosilo najpozneje 1. marca 2008 in ki vsebujejo najmanj enega od izrazov iz odstavka 3.3 priloge XII k Uredbi (EGS) št. 2568/91, do ►C1 1. novembra 2011 ◄ ni treba, da so v skladu z zahtevami iz člena 5, prvega odstavka, točke (c) te Uredbe.

Člen 6

1. Kadar je prisotnost olj, kakor je določeno v členu 1(1), v mešanici oljčnega olja in drugih rastlinskih olj poudarjena drugje na oznaki, ne na seznamu sestavin, z besedami, slikami ali grafiko, mora zadevna mešanica nositi naslednji trgovsko ime: „Mešanica rastlinskih olj (ali imena posameznih rastlinskih olj) in oljčnega olja“, ki mu neposredno sledi odstotek oljčnega olja v mešanici.

Prisotnost oljčnega olja je lahko s slikami ali grafiko poudarjena na oznaki mešanice, kakor določa prvi pododstavek, samo kadar obsega več kot 50 % zadevne mešanice.

Države članice lahko za notranjo porabo prepovejo proizvodnjo mešanic oljčnih olj in drugih rastlinskih olj iz prvega pododstavka na svojem ozemlju. Vendar na svojem ozemlju ne smejo prepovedati trženja takih mešanic, ki prihajajo iz drugih držav in na svojem ozemlju ne smejo prepovedati proizvodnje takih mešanic za trženje v drugi državi članici ali za izvoz.

2. Razen pri tunu v oljčnem olju iz Uredbe Sveta (EGS) št. 1536/92 ([1]) in sardelah v oljčnem olju iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2136/89 ([2]) velja, da kadar je vsebnost olj v živilu iz člena 1(1) te uredbe, razen tistih iz odstavka 1 tega člena, poudarjena drugje na oznaki, ne na seznamu sestavin, in sicer z besedami, slikami ali grafiko, mora trgovskemu imenu živila neposredno slediti odstotek olj iz člena 1(1) te uredbe v skupni neto teži živila.

([1]) UL L 163, 17.6.1992, str. 1.
([2]) UL L 212, 22.7.1989, str. 79.

▼B

Odstotek dodanega oljčnega olja glede na skupno neto maso živila se lahko zamenja z odstotkom dodanega oljčnega olja glede na skupno maso maščob, pri tem pa se doda besedilo „odstotek maščob“.

3. Poimenovanja iz prvega odstavka člena 3 se na oznaki proizvodov iz odstavkov 1 in 2 tega člena lahko nadomestijo z besedama „oljčno olje“.

Kadar pa je prisotno olje iz oljčnih tropin, se besedi „oljčno olje“ nadomestita z besedami „olje iz oljčnih tropin“.

4. Informacije iz drugega odstavka člena 3 se ne zahtevajo na oznaki proizvodov iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 7

Na zahtevo države članice, kjer je sedež proizvajalca, distributerja ali prodajalca na oznaki, zadevna stranka predloži dokumentacijo v podporo navedbam iz členov 4, 5 in 6, na podlagi enega ali več od naslednjih elementov:

(a) podatke ali znanstveno ugotovljena dejstva,

(b) izsledke analiz ali samodejnih merjenj na reprezentativnih vzorcih,

(c) upravne ali računovodske podatke, hranjene v skladu s predpisi Unije in/ali nacionalnimi predpisi.

Zadevna država članica dovoli odstopanje med navedbami iz členov 4, 5 in 6 in tistimi, ki se pojavljajo na oznaki, ter ugotovitvami na podlagi priložene dokumentacije in/ali primerjalnih strokovnih mnenj, ob upoštevanju natančnosti in ponovljivosti metod ter zadevne dokumentacije in, kjer je to ustrezno, točnosti in ponovljivosti primerjalnih strokovnih mnenj.

Člen 8

1. Vsaka država članica Komisiji pošlje naziv in naslov organa ali organov, pristojnih za spremljanje in nadzor uporabe te uredbe, ta pa obvesti druge države članice in vse druge zainteresirane stranke, ki to zahtevajo.

2. Država članica, kjer je sedež proizvajalca, distributerja ali prodajalca na oznaki, na podlagi zahteve za verifikacijo odvzame vzorce pred koncem meseca, ki sledi mesecu zahteve, in preveri resničnost oznak na zadevni oznaki. To zahtevo lahko pošljejo:

(a) pristojni oddelki Komisije;

(b) organizacija izvajalcev v navedeni državi članici, v skladu s členom 125 Uredbe (ES) št. 1234/2007;

(c) nadzorni organ druge države članice.

▼B

3. Zahteve, navedene v odstavku 2, spremljajo vsi potrebni podatki za zahtevano verifikacijo in zlasti:

(a) datum vzorčenja ali nakupa zadevnega olja;

(b) ime ali naziv in naslov podjetja, kjer je bil odvzet vzorec ali kjer je bilo kupljeno zadevno olje;

(c) število zadevnih serij;

(d) kopija vseh oznak na embalaži zadevnega olja;

(e) izsledki analize ali drugih primerjalnih strokovnih mnenj, ki navajajo uporabljene metode ter naziv in naslov zadevnega laboratorija ali strokovnjaka;

(f) če je to primerno, ime dobavitelja olja, kakor ga navaja prodajalec.

4. Pred koncem tretjega meseca po mesecu zahteve iz odstavka 2 zadevna država članica prosilca obvesti o dodeljeni referenčni številki zahteve in izvedenih ukrepih.

Člen 9

1. Države članice storijo vse, kar je potrebno za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, vključno s sistemom denarnih kazni.

Države članice Komisijo obvestijo o v ta namen sprejetih ukrepih do najpozneje 31. decembra 2002, o spremembah teh ukrepov pa pred koncem meseca, ki sledi mesecu, v katerem so bile sprejete.

Češka republika, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška obvestijo Komisijo o ukrepih iz prvega pododstavka do najpozneje 31. decembra 2004 in o spremembah teh ukrepov pred koncem meseca, ki sledi mesecu, v katerem so bili sprejeti.

Bolgarija in Romunija obvestita Komisijo o ukrepih iz prvega pododstavka do najpozneje 31. decembra 2010 in o spremembah teh ukrepov pred koncem meseca, ki sledi mesecu, v katerem so bili sprejeti.

2. Za namen preverjanja navedb iz členov 4, 5 in 6 lahko zadevne države članice uvedejo program za odobritev podjetij, katerih obrati za pakiranje so na njihovem ozemlju.

Odobritev in alfanumerična identifikacijska številka se podelita vsakemu obratu, ki ju zahteva in izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) ima objekte za pakiranje;

(b) se zaveže, da bo zbiral in hranil dodatno dokumentacijo, ki jo država članica zahteva v skladu s členom 7;

▼B

(c) ima sistem skladiščenja, po katerem je mogoče preveriti izvor olj z označbo porekla v skladu z zahtevami zadevne države članice.

Kjer je to primerno, je etiketa opremljena z alfanumerično identifikacijsko številko odobrenega objekta za pakiranje.

Člen 10

Zadevne države članice Komisiji najpozneje do 31. marca vsako leto pošljejo poročilo z naslednjimi podatki za preteklo leto:

(a) zahtevami za verifikacije, prejete v skladu s členom 8(2);

(b) verifikacijami, izvedenimi in začetimi v preteklih tržnih letih, ki še vedno potekajo;

(c) nadaljnjim ukrepanjem po izvedenih verifikacijah in uporabljenih denarnih kaznih.

V poročilu so ti podatki predstavljeni po letih, ko je bila izvedena verifikacija, in po kategoriji kršitve. Kjer je to ustrezno, se v njem navedejo morebitne specifične težave in predlagane izboljšave nadzora.

Člen 11

Uredba (ES) št.1019/2002 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 12

1. Ta uredba začne veljati dvajset dni po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼M1

2. Proizvodi, ki so se proizvedli in označili v Uniji ali uvozili v Unijo in dali v prost promet v skladu z Uredbo (ES) št. 1019/2002 pred 1. januarjem 2013, se lahko dajejo na trg do porabe vseh zalog.

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Razveljavljena uredba s seznamom njenih zaporednih sprememb

Uredba Komisije (ES) št. 1019/2002 (UL L 155, 14.6.2002, str. 27).	
Uredba Komisije (ES) št. 1964/2002 (UL L 300, 5.11.2002, str. 3).	
Uredba Komisije (ES) št. 1176/2003 (UL L 164, 2.7.2003, str. 12).	
Uredba Komisije (ES) št. 406/2004 (UL L 67, 5.3.2004, str. 10).	Samo člen 3
Uredba Komisije (ES) št. 1750/2004 (UL L 312, 9.10.2004, str. 7).	
Uredba Komisije (ES) št. 1044/2006 (UL L 187, 8.7.2006, str. 20).	
Uredba Komisije (ES) št. 632/2008 (UL L 173, 3.7.2008, str. 16).	
Uredba Komisije (ES) št. 1183/2008 (UL L 319, 29.11.2008, str. 51).	
Uredba Komisije (ES) št. 182/2009 (UL L 63, 7.3.2009, str. 6).	
Uredba Komisije (EU) št. 596/2010 (UL L 173, 8.7.2010, str. 27).	

▼B

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1019/2002	Ta uredba
Člen 1 do 8	Člen 1 do 8
Člen 9, odstavek 1	Člen 9, odstavek 1
Člen 9, odstavek 2	Člen 9, odstavek 2
Člen 9, odstavek 3	—
Člen 10	Člen 10
Člen 11	—
—	Člen 11
Člen 12, odstavek 1	Člen 12, odstavek 1
Člen 12, odstavek 2, prvi odstavek	—
Člen 12, odstavek 2, drugi odstavek	—
Člen 12, odstavek 2, tretji odstavek	—
Člen 12, odstavek 2, četrti odstavek	—
Člen 12, odstavek 2, peti odstavek	Člen 12, odstavek 2
—	Priloga I
—	Priloga II